

Prikkandelaar

De prikkandelaar is een eenvoudige smeedijzeren kaarsenhouder. Hoe werden deze prikkandelaars/kaarsstekers gemaakt? Een klomp ijzer werd uitgesmeed en er ontstond aan het ene uiteinde een plat vlak, dat werd omgebogen waar een kaars ingestoken kon worden. Het andere uiteinde werd daarna versmeed tot een lange, puntig toelopende pen.

Meestal werd de pen in een haakse bocht van 90° gesmeed. De haak kon men in een stuk hout prikken of iets anders wat poreus was. In de dicht gesmede ronding werden kienhoutspaanders of een vetkaars gestoken. Kienhout is een fossiele houtsoort dat veel harsen bevat.

Het gebruik van deze kienspaanbundels is één van de oudste en meest primitieve vormen van verlichting die bekend zijn in onze contreien. Deze bundels werden in de hand gedragen of in houders geplaatst. De meest eenvoudigste houder bestond uit een gespleten stok. Later ontstonden ijzeren houders, ook wel kienspaanhouders genoemd. De welgestelde burgerij maakte gebruik van kaarskronen, deze waren meestal vervaardigd uit messing, koper of brons, in enkele gevallen werden deze van gewei van edelhert gemaakt. In de geweikroon werden gaten geboord, waarin eenvoudige smeedijzeren kaarsenhouders werden voorzien.

↑
Diabolo prikkandelaar,
museum Kaap Skil te
Texel

↑
Materiaal: koperlegering

Afmetingen: 23 mm / 43 mm

Gewicht: 13,17 gr

↑
Materiaal: koperlegering

Afmetingen: 36 mm / 25 mm

Gewicht: 12,5 gr

Bron: Gezocht en Gevonden, bodemvondsten uit Gent